

Juni-Grundlovens Aand, naar vi foreslaar, at en saadan Afstemning skal anvendes overfor en Grundlovsændring, og at vi der forlanger en kvalificeret Majoritet, er en ganske naturlig Følge af den Stabilitet, som man maa ønske at give Grundloven.

Den anden væsentlige Bestemmelse i vort Forslag gaar ud paa, at der til visse Ekspropriationer og visse Skattebestemmelser kræves kvalificeret Majoritet. Vi mener ogsaa dermed at være i fuld Overensstemmelse med Juni-Grundlovens Aand, idet man den Gang ønskede absolut Sikring af Ejendomsretten.

Den Sikring af Erhvervene, som Juni-Grundloven tilsigtede ved at begrænse Valgretten til dem, der havde egen Husstand eller eget selvstændigt Erhverv, fastholder vi ikke, men vi ønsker, at de 16 Repræsentanter, som skal vælges af Landstinget, ikke skal være Udtryk for en enkelt Side, men, idet Valget foretages som Forholdstalsvalg blandt de indstillede, skal blive Repræsentanter for Sagkundskaben og et Værn for de Interesser, som de forskellige Erhverv maa ønske værnet.

Vi har dernæst, fordi vi ønsker, at de to Ting skal være lidt mere forskellige, end det ærede Flertal nøjes med, forlangt, at Landstingets Uopløselighed skal være absolut. Det er ingen stor yderligere For- dring, men den har dog nogen Betydning, naar vi ønsker, at Landstinget ikke skal blive et Ekko af Folketinget.

Endvidere har vi — og der kommer jeg vel til det, der er den væsentligste Forskel — forlangt et lille, meget stærkt begrænset Maal af Skatteydelse. Vi er ikke gaaet videre end til at forlange, at den vaalgerettigede „har været ansat til at svare Ejendomsskyld, Indkomstskat eller Formueskat til Staten for hele det Skatteaar, i hvilket Valglisten affattes; og for hele det forudgaaende Skatteaar og har udredt hele den ham eller hende paahvilende Skat, for saa vidt den ved Valglistens Berigtigelse var forfalden til Inddrivelse ved Udpantning“. Der er ikke Tvivl om, at den Begrænsning af Valgretten, vi saaledes opstiller gennem Skatteydelsen, er væsentlig mindre end den, der fandtes i det Forslag, Regeringen har fremsat. Vi er dermed gaaet ind paa, at den almindelige Valgret i Virkeligheden skal være væsentlig lige saa ubegrænset, som man fra andre Sider har kunnet forbinde med Begrebet „almindelig Valgret“. Men idet vi saaledes er gaaet med til i Virkeligheden at gøre den almindelige Valgret gældende, forlanger vi ogsaa, at den

skal blive andet end en Papirbestemmelse, og derfor har vi forlangt, at Bestemmelsen om Forholdstalsvalg skal være et Led af Grundloven. Vi har jo gennem de mange Aar, hvor vi har levet under den nuværende Forfatning, faaet Erfaring for, at med den nu-gældende Valgmaade, som er fastslaaet i Grundloven, kommer Valgretten ikke til Gyldighed, og ganske særlig har vi faaet dette bekræftet ved sidste Valg. Vi forlanger derfor Forholdstalsvalget sikret, og dette er for os et Hovedkrav, som vi ikke har kunnet gaa bort fra.

Endelig forlanger vi, at 30 Aar skal fastholdes som Valgrets alder til Folketinget; vi mener dermed ogsaa at være i god Overensstemmelse med Grundloven af 1849, hvad vi dog frem for alt er, naar vi forlanger, at Valgretten skal være sikret i Grundloven. Nu sagde den ærede Ordfører (Klaus Berntsen), at den lige Valgret rørte man ikke ved i det Forslag, han anbefalede. Jeg maa dog paastaa, at der røres ved den allerede i Grundlovsforslaget, idet der i det findes en Bestemmelse, hvorefter Valgretten i København er mindre end Valgretten i det øvrige Land. Medens man ellers forlanger, at Kredsinndelingen skal ændres, efter som Befolkningen vokser eller aftager rundt om i Landet, fastslaar man ganske roligt, at i København skal der være et fastslaaet Antal Landstingsmedlemmer paa 10, hvilket end ikke den Dag i Dag vil give en Borger i København samme Valgret som i det øvrige Land og endnu mindre vil gøre det, efterhaanden som Befolkningen vokser. Det er dog ikke blot denne Bestemmelse i Grundlovsforslaget, der strider mod den lige og almindelige Valgret, men frem for alt dette, at Vedtagelsen af denne Grundlov er knyttet sammen med Vedtagelsen af en Valglov, der gaar stik imod den lige og almindelige Valgret.

Naar jeg derfor maa anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod Flertallets Forslag og for det Forslag, som jeg er Ordfører for, gør jeg det uden at vente, at det vil bidrage til at skaffe vort Forslag Tilslutning fra andre end fra det lille Tal, som vi takket være Valgloven sidder inde med, men jeg gør det i Tillid til, at der ude i Folket vil komme en Erkendelse af, at vi for Alvor gennem vort Udjævningsforslag har søgt at naa til en Forstaaelse, der kunde samle hele Folket. Den ærede Ordfører endte med at sige, at skal man opføre en Bygning, maa man skabe den en solid Grundvold. Jeg kan